

ผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

The Effects of Using Active Learning to Enhance English Speaking Skills
for Third Graders

นาฏอนงค์ ศรีวิเชียร (Nadanong Sriwichain)*

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (Suneeta Kositchaivat)**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 19 คน โรงเรียนวัดไผ่ขาด จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ13101) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (t- test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 2) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

* นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ ภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) compare the students' English speaking skills of third graders before and after learning through active learning and 2) study the satisfaction toward active learning. The sample selected by cluster random sampling technique, consisted of 19 third graders of Watpaikhad school, Suphanburi, and were studying Basic English 3 (E13101) in the second semester of the academic year 2021. The instruments used for collecting data consisted of 1) three lesson plans using active learning, 2) the speaking test, and 3) the satisfaction survey questionnaire. The data were analyzed by the mean and standard deviation of items. The t-test dependent was used to analyze the students' English-speaking skills.

The results of the study were as follows: 1) The students' English speaking skills after learning through active learning was significantly higher than before at the .05 statistical level. 2) The students' satisfaction toward enhancing English speaking skills by using active learning was at a high level.

Keywords: Active learning, Speaking skill

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้ในการสื่อสารมากที่สุด ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่าง ๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาตินิยมใช้ภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย ที่สำคัญภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในทุกอาชีพ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบ การเรียนรู้อังกฤษจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และการตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม มุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีการคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (อรรชนิดา หวานคง, 2559) ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่นในวงการศึกษา ซึ่งภาษาอังกฤษไม่ได้ถูกจำกัดให้เป็นภาษาที่ใช้เพื่อสื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ยังใช้ติดต่อระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันได้ด้วย (Randolph, 1985) ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการเรียนรู้และมีการกำหนดมาตรฐานตัวชี้วัดความรู้

ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยกำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ และแสวงหาความรู้ประกอบอาชีพได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การพูดเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนรู้และการเรียนรู้ทักษะการพูดเป็นหนึ่งในความฝันของหลายคนในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นวิธีหนึ่งในการค้นหาข้อมูลผ่านการสื่อสารด้วยวาจา คนที่ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีสามารถสื่อสารกับผู้อื่นทั่วโลก สมัยครงาน กระจ่ายข่าว สร้างความสัมพันธ์ทางสังคมในการทำงานหรือทำธุรกรรมทางธุรกิจได้ง่าย (Marzuki, 2016; Leong & Ahmadi, 2017; Sun et al., 2017; Marzuki, 2017; Sharma, 2018) หลายประเทศในเอเชียที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ ในตะวันออกกลาง พฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียนจะไม่ได้ผลตามที่คาดหวังไว้ดังที่กล่าวในวารสาร The East Asian Learner Journal ว่า “ผู้เรียนในเอเชียมักกลัวความผิดพลาดและถูกเยาะเย้ยต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น นอกจากนั้นพวกเขาอาจได้ตอบด้วยวลีสั้น ๆ ของภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนอาจรู้สึกขาดความมั่นใจหรืออายที่จะพูดภาษาอังกฤษ และอาจหัวเราะหรืออายในการพูดเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน (Byung, 2004) อีกทั้งยังพบว่าอุปสรรคในการพูดภาษาอังกฤษมีมากมายที่นักเรียนต้องเผชิญ เช่น กลัวการทำผิดพลาด กลัวเพื่อนหัวเราะในขณะที่นักเรียนออกเสียงและใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังขาดความมั่นใจที่จะแสดงความคิดและเกิดความรู้สึกลังเลเนื่องจากขาดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ นอกจากนี้นักเรียนยังรู้สึกไม่ชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดไว้เป็นรูปแบบเดิม ๆ เช่น นักเรียนต้องถูกจำกัดการพูดประโยคโดยครู ซึ่งนักเรียนเพียงแค่พูดซ้ำคำพูดเดิม เป็นต้น ทำให้นักเรียนพูดสื่อสารแบบไม่เต็มใจ จากปัญหาดังกล่าวเหล่านี้ทำให้นักเรียนขี้เกียจที่จะเรียนหรือทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดได้น้อยลง (Dewi et al, 2017)

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ผู้เรียนได้มีอิสระในการเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้ควบคุมตนเองในขณะที่เรียน ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมที่ครอบคลุม ประกอบกับกระบวนการแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มย่อย ซึ่งลักษณะการสอนจะตรงข้ามกับการสอนแบบบรรยาย โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกจะประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระตุ้น ใจผู้เรียน และใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมร่วมกันในลักษณะของการร่วมแรงร่วมใจทำงานเป็นกลุ่ม โดยผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการติดต่อสื่อสาร เกิดความรู้สึกสนุกสนานขณะเรียน เกิดทัศนคติทางบวกในการเรียนเพิ่มขึ้น (Bonwell and Eison, 1991) รูปแบบของการจัดกิจกรรมจะใช้รูปแบบเกมภาษาอังกฤษ ซึ่งจะกำหนดภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นำมาตีความ กิจกรรมการพูดจากเกมภาษาอาจถูกมองว่าเป็นเกมที่แปลกแต่มีความเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการใช้ภาษา โดยมีการเปรียบเทียบวลีและโครงสร้างทางภาษามีอยู่ในฐานคำพูดที่ใช้การสร้างภาษาบนพื้นฐานของรูปแบบภาษาใหม่ สื่อความหมายใหม่ ๆ ภาษาที่ใช้ในเกมมีความใกล้เคียงกับเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน จึงสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียน

การสอนในห้องเรียนได้ เพราะโครงสร้างภาษาที่มีอยู่ วิธีการและรูปแบบที่ใช้ในการพูดนั้นถือเป็นกระบวนการสื่อสารทางภาษาที่ยอมรับได้ ซึ่งโดยทั่วไปจะใช้รูปแบบการพูดตามสถานการณ์ ในรูปแบบของการสนทนาหรือข้อความเดียว ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ในการพูดสอดคล้องกับช่วงเวลาในปัจจุบัน ซึ่งในบางครั้งจะมีการแทนที่ภาษาเดิมด้วยภาษาใหม่ (Orlova and Tsagolova, 2017)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า การใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการพูดภาษาอังกฤษของตนเอง สามารถช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามธรรมชาติ ของนักเรียนไม่เกิดความขัดเขิน โดยมีงานวิจัยจากนักการศึกษาหลายท่านที่ดำเนินการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้เกมภาษา เช่น Hernandez-Cherrez, Hidalgo-Camacho & Escobar (2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเกมสื่อสารที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะการพูด มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษใน นักเรียนชั้นปีที่สิบของโรงเรียนมัธยมของรัฐในแอมบาโต ประเทศเอกวาดอร์ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนคิดว่าการใช้เกมในห้องเรียนเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในการเรียนรู้ และเห็นได้ชัดว่าเกมสื่อสารมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญต่อการออกเสียงของนักเรียนซึ่งแสดงให้เห็นการพัฒนาในระดับที่เพิ่มขึ้น ทั้งในส่วนของคำศัพท์ ความแม่นยำ ความคล่องแคล่ว และการโต้ตอบที่มีบรรยากาศผ่อนคลายมากขึ้นสำหรับนักเรียน เพื่อน และครู หลังจากการใช้เกมสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับ Marzuki & Kuliahana (2021) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกมภาษาเพื่อเพิ่มทักษะการพูดของนักเรียน EFL ในประเทศอินโดนีเซีย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับทักษะการพูดของนักเรียน EFL ผ่านการใช้เกมภาษา ผลจากการศึกษาพบว่า การใช้เกมภาษาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้

ด้วยประสบการณ์การสอนและการสอบถามจากครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนในเขตตำบลหัวโพธิ์ และตำบลศรีสำราญ พบว่า ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนได้ จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้แม้จะเป็นเพียงประโยค หรือข้อความสั้นๆ ก็ตาม ซึ่งเกิดจากการจัดการที่เรียนรู้ที่ไม่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการตื่นตัวและไม่สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ส่วนผู้เรียนบางคนที่สามารถพูดสื่อสารได้ก็ยังไม่สามารถโต้ตอบได้ในระดับที่น่าพอใจ อีกทั้งยังมีการขัดเขินในการพูด ไม่กล้าแสดงออกจนทำให้บางครั้งไม่สามารถพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และไม่มีความเป็นธรรมชาติหรือไม่สามารถปรับให้เหมาะสมตรงกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ในการนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีคุณภาพ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้กับการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไผ่ขาด ตำบลศรีสำราญ อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 19 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

- 2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

- 2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

3. ขั้นตอนในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

- 3.1 ศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 3 ประเภท ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน ได้แก่ I like cooking dinner, I get up at six o'clock, and I've got music on Monday, 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

- 3.2 ดำเนินการประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ แล้วนำผลมาวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.3 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 13 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องของเครื่องมือแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง จากนั้นนำเครื่องมือไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน โดยนักเรียนจะได้เรียนภาษาอังกฤษโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 3 แผน ใช้เวลาในการเรียนแผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนรวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง

4.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pretest) ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) โดยใช้ชุดแบบทดสอบที่กำหนดไว้ โดยใช้เวลาในการสอบคนละ 10 นาที และดำเนินการตรวจให้คะแนนโดยผู้ตรวจ 2 คน

4.3 ดำเนินการเรียนการสอนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาแผนละ 2 ชั่วโมง โดยสอนนักเรียนในเวลาหลังเลิกเรียน ในวันอังคารและวันพุธ ซึ่งในระหว่างการสอนได้มีการสอบถามปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรม เพื่อนำมาปรับปรุงข้อบกพร่อง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

4.4 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน (Posttest) ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งเป็นแบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) โดยปฏิบัติตามขั้นตอนเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลาทดสอบคนละ 10 นาที

4.5 นำผลที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปวิเคราะห์ทางสถิติ

4.6 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก หลังเรียนจบทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้

4.7 เก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนผลต่างเฉลี่ย และค่าทดสอบที (t-test) ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	D	t	df	Sig
ก่อนเรียน	15	6.84	1.68	4.74	28.149*	18	.000
หลังเรียน	15	11.58	1.81				

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน

รายการประเมิน		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ ที่
ด้านที่ 1 เนื้อหา					
1	เนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย	4.00	0.94	มาก	
2	เนื้อหามีความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.95	0.85	มาก	
3	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.16	0.83	มาก	
รวมเฉลี่ยด้านที่ 1		4.04	0.87	มาก	3
ด้านที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้					
4	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกจัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียน	4.00	0.88	มาก	
5	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกสนุกและน่าสนใจ	4.26	0.73	มาก	
6	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีความหลากหลาย	4.21	0.92	มาก	
7	ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีความเหมาะสม	4.00	0.88	มาก	
รวมเฉลี่ยด้านที่ 2		4.12	0.85	มาก	2
ด้านที่ 3 ประโยชน์ที่ได้รับ					
8	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.95	0.85	มาก	
9	การจัดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนได้	4.00	0.82	มาก	
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พูดหรือบอกสิ่งที่ตนเองทำที่บ้านได้	3.74	0.81	มาก	
11	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พูดหรือบอกกิจวัตรประจำวันได้	3.68	0.89	มาก	
12	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้พูดหรือบอกรายวิชาที่เรียนได้	4.11	0.74	มาก	
รวมเฉลี่ยด้านที่ 3		3.89	0.82	มาก	4
ด้านที่ 4 อารมณ์และความรู้สึก					
13	นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.00	0.82	มาก	
14	นักเรียนเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น	4.00	0.82	มาก	
15	นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข	4.47	0.70	มาก	

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ ที่
รวมเฉลี่ยด้านที่ 4	4.16	0.78	มาก	1
เฉลี่ยระดับความพึงพอใจโดยรวม	4.05	0.83	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน มีความพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.05, S.D. = 0.87) และเพื่อเรียงลำดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจากมากสุดไปน้อยที่สุด ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านอารมณ์ความรู้สึก ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = 0.87) ลำดับที่ 2 กิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.82) ลำดับที่ 3 ด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 0.53) และลำดับที่ 4 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.82)

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. นักเรียนพึงพอใจต่อการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลของการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ผลคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยรูปแบบของทฤษฎีการสอนพูดโดยใช้เกมภาษา ซึ่งในแต่ละแผนมีการจัดลำดับความสอดคล้องของเนื้อหาสาระ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และลำดับขั้นตอน การสอนทักษะการพูด ซึ่งกระบวนการนี้มีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการฝึกทักษะการพูด เรียนรู้วิธีการใช้ประโยคสนทนาจากเรื่องใกล้ตัว และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดหรือบอกข้อมูลของตนเอง สอดคล้องกับ Bonwell และ Eison (1991) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมให้แก่ผู้เรียน โดยประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสาร ทั้งด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการคิดวิเคราะห์ รวมไปถึงความรู้สึกสนุกสนานขณะเรียน กับแนวคิดของ Fink (1999) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไว้ว่า การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้สะท้อนความคิด ได้สื่อสารสนทนาแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น ได้ประสบการณ์จากการลงมือกระทำจริงและประสบการณ์จากการสังเกต ในเรื่องต่าง ๆ และ บัญญัติ ชำนาญกิจ (2549) ที่กล่าวถึงกลวิธีในการเรียนรู้เชิงรุกว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทั้งแบบ

แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เช่น การทำงานแบบร่วมมือ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น หรือจะเป็นแบบห้องเรียนใหญ่ เช่น กิจกรรม pair work หรือ group work เป็นต้น ทั้งนี้ กิจกรรมเกมภาษาเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ไปพร้อมกับความรู้สึกสนุกสนาน ในระหว่างการทำกิจกรรมผู้เรียนจะเกิดทักษะทั้งการคิด การสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม และเกิดความรู้สึกล้มเหลวเมื่อทำการแข่งขันระหว่างกลุ่มภายในห้องเรียน โดยกิจกรรมเกมภาษามีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) การออกเสียงคำศัพท์ 2) การพูดและให้ข้อมูลของตนเองหรือผู้อื่นอย่างง่าย ๆ และ 3) การถามตอบด้วย Wh-Question เป็นต้น โดยเกมที่เลือกใช้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ซึ่งสอดคล้องกับ McCallum (1980) ที่ได้กล่าวถึงเกมภาษาชนิดต่าง ๆ ไว้ว่า เกมภาษา เป็นเกมภาษาที่เสริมความรู้ ทดสอบความจำ เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงคำศัพท์ การสะกดคำ การสนทนาระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง รวมไปถึงการที่ผู้สอนประยุกต์เข้ากับเหตุการณ์หรือใช้เป็นกิจกรรมพิเศษก็ได้เช่นเดียวกัน

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจาก ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยรูปแบบของทฤษฎีการสอนพูดโดยใช้เกมภาษา ซึ่งเกมภาษามีส่วนช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ทำให้เรียนรู้เนื้อหาเข้าใจได้ง่ายจากการเข้าร่วมกิจกรรม กระตุ้นความรู้สึกละและความท้าทายให้นักเรียน นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมและเกิดความรู้สึกละและเพลินเพลินไปกับการจัด การเรียนรู้ และอีกประการสำคัญคือสามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ นักเรียนได้ เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจาก การตอบแบบสอบถามพบว่า ด้านอารมณ์และความรู้สึกของนักเรียนมีระดับความพึงพอใจมาก ซึ่งมีคะแนนสูงเป็นอันดับแรก โดยนักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น การเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการจัด การเรียนรู้เชิงรุกทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนเรียนรู้ อย่างมีความสุข รองลงมาคือกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สนุก และน่าสนใจ เกมภาษาที่นำมาใช้มีความหลากหลาย ด้านเนื้อหา มีความทันสมัย เหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ นักเรียนมีความเข้าใจในภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนมีทักษะการพูดที่ดีขึ้นและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ Hernandez-Cherrez, Hidalgo-Camacho & Escobar (2021) ที่กล่าวไว้ว่า การใช้เกมในห้องเรียนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ และเกมสื่อสารมีส่วนร่วมต่อการออกเสียงของนักเรียนซึ่งแสดงให้เห็นระดับที่เพิ่มขึ้น ทั้งในส่วนของของคำศัพท์ ความแม่นยำและความคล่องแคล่วมากขึ้น และการโต้ตอบที่ผ่อนคลายมากขึ้นระหว่างผู้เรียน และครูผู้สอนหลังจากการใช้เกมสื่อสาร เช่นเดียวกับ Marzuki and Kuliahana (2021) ที่กล่าวว่า การนำเกมภาษามาใช้เป็นเทคนิคการสอนทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพในการช่วยนักเรียนในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนจะรู้สึกมีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้นแม้ว่าพวกเขามักจะทำผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องของความแม่นยำและความคล่องแคล่ว นักเรียนสามารถสร้างประโยคได้เร็วขึ้นและไม่รู้สึกประหม่าหรือ

กลัวที่จะทำผิดพลาดอีกต่อไป ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าการใช้เกมภาษาสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องผลการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และให้ผู้เรียนทราบวัตถุประสงค์ของการทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างชัดเจน
2. การกำหนดเป้าหมายทางภาษาในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ต้องชัดเจน ไม่มากจนเกินไป และใช้เรื่องใกล้ตัวของนักเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เลือกใช้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน และมีระยะเวลาที่กำหนดที่ชัดเจน ทั้งนี้การจัดกลุ่มสามารถแบ่งได้ตามความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนในห้องเรียนนั้นๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะศึกษาในประเด็นของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกร่วมกับกิจกรรมเกมภาษาจากแพลตฟอร์มออนไลน์ที่กำลังได้รับความนิยม เช่น Wordwall, Kahoot, Quizlet, Vonder เป็นต้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในประเด็นการนำการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการฟัง การอ่าน หรือการเขียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

Reference

- Ministry of Education. (2008). Basic Education Core Curriculum: Buddhist Era 2551. Bangkok: Cooperative League of the Kingdom of Thailand.
- Ordinance of Competency. (2006). "The Necessity of Implementing Inquiry-Based Learning in Higher Education." Journal of Knowledge Management, 3(3), 3-7.
- Archarnida, W. (2016). "Management of English Language Teaching in the 21st Century." Journal of Yanasangvorn Research Institute, 7(2), 304-314.
- Bonwell, C. C. E., and James, A. (1991). Active learning: Creating Excitement in the Classroom. Washington, DC: The George Washington University.
- Dewi, R. S., Kultsum, U., and Armadi, A. (2017). "Using communicative games in improving students' speaking skills." English Language Teaching, 10, 1: 63-71.

- Eun-Byung, C. (2004). "Issues Concerning Korean Learners of English: English Education in Korea and Some Common Difficulties of Korean Student." *The East Asian Learner*, 1, 2.
- Fink, L. D. (1999). *Active Learning*. Reprinted with permission of the University of Oklahoma Instructional Development Program. Available from <http://www.hcc.hawaii.edu/intranet/committees/FacDeVCom>
- Hernandez-Cherrez, E., Hidalgo-Camacho, C., and Escobar, P. (2021). "Communication games: Their contribution to developing speaking skills." *International Journal of Instruction*, 14, 4: 643-658. doi:<https://doi.org/10.29333/iji.2021.14437a>.
- Leong, L. M., and Ahmadi, S. M. (2017). "An analysis of factors influencing learners English speaking skill." *International Journal of Research in English Education*, 2, 1: 34-41.
- Marzuki, A., and Kuliahana, A. (2021). "Using Language Games to Enhance EFL Students' Speaking Skill in Indonesia." *Al-Ta lim Journal*, 28, 3. doi:<https://doi.org/10.15548/jt.v28i3.700>
- Marzuki, A. G. (2016). "Utilizing cooperative learning in islamic college students' classroom." *IJEE (Indonesian Journal of English Education)*, 3, 2: 123-139. doi:<http://dx.doi.org/10.15408/ijee.v3i2.5528>.
- Marzuki, A. G. (2017). "Developing speaking skill through oral report in an EFL class in indonesia." *Al-Ta'lim Journal*, 24, 3: 243-254. doi:<https://doi.org/10.15548/jt.v24i3.330>.
- McCallum, G. P. (1980). *101 word games for students of English as a second or foreign language*. New York, Oxford University Press.
- Orlova, S. N., and Tsagolova, A. S. (2017). "Linguacultural characteristics of English-language advertising discourse." *Issues of Applied Linguistics*, 28: 84-95. เข้าถึงได้จาก <https://doi.org/10.25076/vpl.28.08>.
- Randolph Quirk and H. G. Widdowson (Eds.). (1985). *Studies in Second Language*. " Cambridge: Cambridge University Press, Pp. xi 275., 9(3), 371-373. doi:10.1017/S027226310000677X
- Sharma, D. R. (2018). "Action research on improving students' speaking proficiency in using cooperative storytelling strategy." *Journal of NELTA Surkhhet*, 5: 97-105. doi:<https://doi.org/10.3126/jns.v5i0.19495>.

Sun, Z., Lin, C. H., You, J., Shen, H. J., Qi, S., and Luo, L. (2017). "Improving the English-speaking skills of young learners through mobile social networking." Computer Assisted Language Learning, 30, 3-4: 304-324.
doi:<https://doi.org/10.1080/09588221.2017.1308384>